

॥ ११४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ शारद्वतीकृपी खचरान्बाणान् खचरंराक्षसं ॥
 विकृतास्यशिरोग्रीवैर्हिडिंबानुचरैः सह ॥ पौलस्त्यैर्यातुधानैश्चतामसैश्चंद्रविक्रमैः ॥ १३ ॥ नानाशस्त्रधरैर्वीरैर्नानाकवचभूषणैः ॥ महाबलैर्भीमरवैः संरंभो
 दृत्तलोचनैः ॥ १४ ॥ उपस्थितैस्ततोयुद्धेराक्षसैर्युद्धदुर्मदैः ॥ विषण्णमभिसंप्रेक्ष्यपुत्रं तद्रौणिरब्रवीत् ॥ १५ ॥ तिष्ठदुर्योधनाद्यत्वं न कार्यः संभ्रमस्त्वया ॥ सहै
 भिभ्रातृभिर्वीरैः पार्थिवैश्चंद्रविक्रमैः ॥ १६ ॥ निहनिष्याम्यमित्रांस्तेन तवास्ति पराजयः ॥ सत्यं ते प्रतिजानामि पर्याश्वसयवाहिनीं ॥ १७ ॥ दुर्योधन उवा
 च न त्वेतद्द्रुतं मन्येयस्ते महदिदं मनः ॥ अस्मासु च पराभक्तिस्तव गौतमि नंदन ॥ १८ ॥ संजय उवाच अश्वत्थामानमुक्त्वा ततः सौबलमब्रवीत् ॥ वृ
 तं रथसहस्रेण हयानां रणशोभिनां ॥ १९ ॥ षष्ठ्यारथसहस्रैश्च प्रयाहित्वं धनं जयं ॥ कर्णश्च दृषसे नश्च रूपो नीलस्तथैव च ॥ २० ॥ उदीच्याः कृतवर्मा च पुरुमित्रः सु
 तापनः ॥ दुःशासनो निकुंभश्च कुंडभेदी पराक्रमः ॥ २१ ॥ पुरंजयो दृढरथः पताकी हेमकंपनः ॥ शल्यारुणींद्रसेनाश्च संजयो विजयोजयः ॥ २२ ॥ कमलाक्षः
 परक्राथी जयवर्मा सुदर्शनः ॥ एते त्वामनुयास्यंति पत्नीनाम युतानि षट् ॥ २३ ॥ जहिभीमं यमौ चोभौ धर्मराजं च मातुल ॥ असुरानिव देवेंद्रो जयाशामे त्वयि
 स्थिता ॥ २४ ॥ दारितान्द्रौणिना बाणैर्भृशं विक्षतविग्रहान् ॥ जहि मातुलकौंतेयानसुरानिव पावकिः ॥ २५ ॥ एवमुक्तो ययौ शीघ्रं पुत्रेण तव सौबलः ॥ पिप्रीषु
 स्ते सुतान् राजन्दिधक्षुश्चैव पांडवान् ॥ २६ ॥ अथ प्रवृत्ते युद्धं द्रौणिराक्षसयोर्मध्ये ॥ विभावर्यासु तुमुलं शक्रप्रल्हादयोरिव ॥ २७ ॥ ततो घटोत्कचो बाणैर्दश
 भिर्गौतमी सुतं ॥ जघानोरसि संक्रुद्धो विषाग्निप्रतिमैर्ददैः ॥ २८ ॥ स तैरभ्याहतो गाढं शरैर्भीमसुतेरितैः ॥ च चालरथमध्यस्थो वातोद्धूत इव द्रुमः ॥ २९ ॥ भूय
 श्चांजलिकेनाथमार्गणेन महाप्रभं ॥ द्रौणिहस्तस्थितं चापं चिच्छेदाशु घटोत्कचः ॥ ३० ॥ ततो न्यद्रौणिरादाय धनुर्भारसहं महत् ॥ वर्षविशिखांस्तीक्ष्णान्वा
 रिधारा इवांबुदः ॥ ३१ ॥ ततः शारद्वतीपुत्रः प्रेषयामास भारत ॥ सुवर्णपुंखाच्छत्रुघ्नान् खचरान् खचरं प्रति ॥ ३२ ॥ तद्वाणैर्दितं यूथं रक्षसां पीनवक्षसां ॥ सिं
 हैरिव वभौ मत्तं गजानामाकुलं कुलं ॥ ३३ ॥ विधम्य राक्षसान्वाणैः साश्वसूतरथद्विपान् ॥ ददाह भगवान्वह्निर्भूतानीव युगक्षये ॥ ३४ ॥ सदग्ध्वाक्षौ हिणीं वा
 णैर्नैर्ऋतीरुरुचेनृप ॥ पुरेव त्रिपुरं दग्ध्वादिविदेवो महेश्वरः ॥ ३५ ॥ युगांतिसर्वभूतानि दग्ध्वेव वसुरुल्लवणः ॥ रराज जयतां श्रेष्ठो द्रोणपुत्रस्तवाहितान् ॥ ३६ ॥

॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ वसुरुल्लवणः अग्निः प्रलयकालिकः ॥ ३६ ॥